

славова въ Враца ще се назначи Илия Щърбановъ. — Цачевъ се появи неочеквано тукъ. Въ Търново като че всичко било избито. Дюкянджийтѣ, търговцитѣ и дребосъкътѣ били доволни, само нѣколко чорбаджии въртѣли глави. Отъ Севлиево иде депутатия. Пълно разлагане на медицинското военно управление (Боневъ) и на гражданското (Молловъ), и двамата се обогатиха, купуваха мѣста въ София и строеха, Боневъ презъ войната спекулиралъ съ коне. — Днесъ се преговаря съ чешкия инженеръ Кризъ досежно поправкитѣ въ Габрово. Плановетѣ на Бѣлово — безсмислица. — Вацовъ ми каза, че биль у Каравелова. Каравеловъ питалъ, какво ли ще стане съ продължението на статията въ „Osvѣta“, бои се отъ нея. Вацовъ ми разправя, че никой не може да ме укорява за сегашното ми положение: или министерството на просвѣтата трѣбваше да преобрѣнемъ на училище, гдето щѣхме да учимъ нѣкое старо магаре, à la Атанасовича или Бурмова, или пѣкъ да се нагърбимъ сами съ управлението му. Каравеловъ мислѣлъ, че азъ нищо не съмъ разбиralъ отъ предложения и т. н. и отъ висока политика. Евстатий Пелагонийски бѣше у мене, живѣе въ Бѣлово, министерскиятъ съветъ му опредѣли 3600 фр. пенсия. Много се е учили, но не му личи, миришеше на чесънъ; има голѣма библиотека. — Между книжата видѣхъ рапорта на русчушкия окръженъ управителъ, много интересенъ за историята на българскитѣ нрави въ сегашно време. Въ Бѣла З учители се опиватъ, разбиватъ прозорцитѣ на кръчмитѣ, стражари ги влѣкатъ пияни въ къщи, съ шишета се биятъ съ хората, единъ прескача зида на една кръчма и отива при слугинята, съ тѣхъ билъ пияниятъ братъ и писарътъ на мировия сѫдия. Eigenthümliche Sittenbilder [характерни картини за нравите]. Видѣхъ се днесъ за пръвъ пътъ следъ 10 месеца съ Хранова, бѣше весель. — Стамболовъ на пътъ отъ тукъ за Търново (излѣзе на 3 май) е говорилъ глупости на учителитѣ въ Орхание, напр., че князътъ искалъ да купи скажпоценна сабя за 200,000 фр., Каравеловъ не позволилъ това и отъ тамъ спорѣтъ. Пановъ въ Видинъ разправялъ на селянитѣ, че тѣ не плащали данъкъ на България, ами на царя, като награда за разносокитѣ по освобождението. Въ Търново се разправяло, че министритѣ се сбили помежду си и затова князътъ ги изгонилъ. — Префектитѣ два дена преди прокламацията получили шифрована телеграма, не се намѣри въ книжата. Всички повече или по-малко сѫ били по ревизия изъ страната. — Всѣка вечеръ става голѣмо събрание въ клуба на консерваторитѣ. — Горбановъ, каже, ходи изъ града съ голѣмъ дебелъ бастунъ, който ималъ надписъ: „конституция“. Шарлатанинъ. — Отъ Кюстендилъ иде депутатия, която се съединила съ радомирската и дупнишката. — Либералитѣ упорито разправялъ, че руското правителство